

INTEGRAREA ROMÂNIEI ÎN UE TREBUIA SĂ ÎNSEMNE SCHIMBARE, DEZVOLTARE ȘI MODERNIZARE

Vasile Pușcaș, omul care a condus tot procesul de negociere pentru realizarea aderării la Uniunea Europeană, s-a arătat dezamăgit de parcursul României post-aderare. Față de ceea ce s-a dorit, de speranțele pe care le-au avut toți românii la 1 ianuarie 2007, când s-a băut șampanie și politicienii și-au acordat decorații și medalii, realizările ultimului deceniu sunt mult sub așteptări.

Integrarea României a fost cu siguranță o alegere foarte bună. Cu toate că țara, nici din punct de vedere economic și nici social nu era pregătită pentru aceasta. Însă, după cum spune Pușcaș, ulterior acest lucru nu ar mai fi fost posibil, Uniunea Europeană fiind mult mai reticentă față de admiterea de noi membri. De fapt la ora actuală extinderea UE este practic blocată, oficialii de la Bruxelles concentrându-se pe Brexit, pe negocierile care urmează să le poarte cu Marea Britanie după decizia de părăsire a Uniunii.

„Politicianul meu preferat este Helmut Kohl”, a spus la începutul discursului său, Vasile Pușcaș, negociatorul șef al României pentru aderarea la UE.

Kohl a spus: „am vrut unificarea Germaniei și am făcut-o, poate că nu întotdeauna modul în care am acționat a fost foarte creștin și democrat, dar ceea ce contează este rezultatul. Faptul că am realizat unificarea Germaniei”. Parafrazându-l pe celebrul cancelar sub conducerea căruia s-a înfăptuit unificarea, Vasile Pușcaș spune că „am vrut aderarea României la Uniunea Europeană, și nu doar aderarea de dragul aderării, dar am vrut aderarea ca să ne integrăm în politicile europene și în ceea ce înseamnă construcția europeană”. În viziunea negociatorului șef, integrarea în UE trebuie să fie caracterizată de trei cuvinte: schimbare, dezvoltare și modernizare. Însă lucrurile nu au mers în toți cei 10 ani în direcția dorită.

„Faptul că România este încă o țară a celor mai mari discrepanțe din Europa, nu cred că este deloc mulțumitor, dacă avem în vedere că din 1997 aplicăm politici de dezvoltare regională, și discrepanțele cresc”, a subliniat Pușcaș. Creșterea economică nu a condus la o dezvoltare echilibrată și în România au rămas mai mulți poli de sărăcie. Aceasta s-a datorat lipsei unor politici care să conducă la o dezvoltare

Prof. dr. Vasile Pușcaș, negociatorul șef al aderării României la Uniunea Europeană

Am vrut aderarea României la Uniunea Europeană și nu doar aderarea de dragul aderării.

durabilă. În schimb au fost politici care se schimbă la fiecare ciclu electoral sau la guvernamental, politici care duc spre prociclicitate sau care sunt în avantajul unui grup restrâns sau unui partid.

Lipsa de viziune a guvernelor de la București nu a ținut cont de faptul că trebuia să existe o sincronizare cu performanțele de la nivel mondial. „Faptul că noi nu am fost sincronici într-o politică clară de modernizare, fără un concept de țară, fără o viziune de ce vrem în Europa, a provocat emigrația masivă a românilor”, a subliniat Pușcaș. Integrarea acestor oameni în alte societăți este o pierdere pentru România. Dar care se poate repara prin politici adecvate de dezvoltare. ■

Vasile Pușcaș, despre viitorul Uniunii Europene

Când a fost inițiat proiectul european, discuția europeană, ceea ce i-a determinat pe inițiatori a fost frica. După ce au văzut că au făcut un lucru bun, le-a trecut frica și au început într-adevăr construcția europeană. Așa s-a ajuns la tratatul de la Roma care va fi celebrat în primăvara anului viitor. După frică, au format o construcție, dar foarte timidă. A venit după aceea criza teribilă 1973–1975, cea mai puternică criză internațională energetică, ce a stricat tot, a stricat tot conceptul, pentru că totul era bazat pe un anumit tip de energie și când s-a închis robinetul la energie a creat o criză teribilă. În comunitatea europeană criza a durat un deceniu. În istorie perioada de la mijlocul anilor '70 la mijlocul anilor '80 se și numește deceniul eurosclerozei. De ce? Pentru că liderii de atunci ai statelor membre și ai comunității au preferat să stea să treacă criza, să aștepte până trece, pentru ca după aceea să iasă la balcoane pentru a primi aplauze. Criza nu a trecut, procesul de dezvoltare a Europei a încetinit, a stagnat, în timp ce alte state ca Statele Unite și Japonia, își modernizau economiile. A trebuit să apară un lider precum Jacques Delors, care după ce a preluat conducerea Comisiei Europene, a venit cu inițiative de a scoate din criză Europa. Atunci a apărut conceptul extraordinar, despre care se zice că este cea mai mare realizare a Uniunii Europene: piața internă. Prin piața internă, practic, Europa a fost revigorată. De atunci, după terminarea Războiului Rece și până recent, a trăit Uniunea Europeană o dulce reverie și a crezut că progresul nu se va mai duce din mâinile ei. Iată că acum suntem într-o criză cu multiple alte crize, mă refer la criza europeană. Dar vreau să vă spun un paradox, toate crizele europene au fost impuls pentru integrare. Nu ascultați de vrăjitoarele care spun că s-a terminat cu Uniunea Europeană. S-a terminat, sigur că da, sunt propagandiști prin est prin vest, din nord, din sud, care își doresc ca Uniunea Europeană să se termine sau așa nădăjduiesc ei. Uniunea Europeană se va transforma și se va schimba printr-o identificare a procesului de integrare. Va fi enorm de mult de lucru în restructurarea, în schimbarea, în refacerea Uniunii Europene. Pentru România este o altă șansă, să intrăm într-un nou proces evolutiv și n-ar fi rău dacă măcar acum ne-am pune problema: în cei 10 ani am avut enorm de multe șanse, câte dintre ele le-am valorificat? Câte dintre ele au devenit realitate? Să vedem critic ce s-a întâmplat în acești 10 ani și să pornim în următoarea etapă, pentru că, vă asigur, următoarea etapă va fi de reconstituit și în Europa și în lume, și în România, să pornim rațional, conștienți, spre o construcție în care România, cu adevărat, să fie parte integrată a Uniunii Europene. Și cu asta am vrut să fiu cât se poate de optimist, zicându-vă „La muncă, nu la întins mână!”